

som de korte filmanmeldelser); deres eneste funktion synes at være at gøre opmærksom på eksistensen af bøgerne – men forhåbentlig stræber skribenterne højere end som så. Derfor: længere og grundigere bestræbelser.

Paul Rasmussen.

P.S.: Peter Schepelern synes ikke at kunne forstå, hvorfor Truffaut mener, at »Citizen Kane« er Welles' 5.-bedste film. Her er derfor en Top-5-liste: 1. Confidential Report. 2. The Magnificent Ambersons. 3. A Touch of Evil. 4. Othello. 5. Citizen Kane. Det forhindrer naturligvis ikke »Citizen Kane« i at være en fremragende film – de andre er blot endnu bedre.

JOHS. MEYERS DEBUT

I sin nekrolog over Johannes Meyer i sidste nummer af Kosmorama giver Poul Malmkjær et billede af en meget alsidig skuespiller og fremhæver flere af de betydelige roller, som Johannes Meyer har

spillet på film. Men det er ikke rigtigt, når Poul Malmkjær skriver, at Johannes Meyer debuterede som filmskuespiller i »Blade af Satans bog« fra 1921. Johannes Meyer medvirkede i danske film lige fra 1910. Og fra den første periode husker man ham fra mange fremragende elskerroller – det var inden hans ben blev skæve – f. eks. i »Af elskovs nåde« fra 1913, instrueret af August Blom. I denne film blev den anden mandlige hovedrolle spillet af Adam Poulsen. Men Johannes Meyer overstrålede denne dansk teaters førsteelsker ved overbevisende realistisk spil, parret med en viril charme. I filmen »Fra fyrste til knejpevært« også fra 1913, instrueret af Holger-Madsen, havde Johannes Meyer igen en hovedrolle. Og i dette tilfælde fik han lejlighed til også at vise sine evner som karakterskuespiller, idet vi her følger hovedpersonerne i forskellige perioder af deres liv og således får mulighed for at følge deres udvikling. Johannes Meyer var en meget anvendt skuespiller i dansk stumfilms store pe-

riode. Han spillede fortrinsvis hos Nordisk Films Kompagni, men optrådte dog også hos de små selskaber, og denne periode af hans kunstneriske løbebane synes jeg også må med, hvis man vil beskrive Johannes Meyer som filmskuespiller. Marguerite Engberg.

DEN GAMLE GARTNER

Sven Holm har i »De sidste måltider« givet en interessant redegørelse for sit syn på »Borgerskabets diskrete charme«, men hans placering af biskoppen er nok for »konservativt« bestemt.

Indledningsvis har vi set ambassadøren skyde den unge partisanpiges legetøjsdyr; en advarsel til hans modstandere. Mod slutningen skyder biskoppen gartneren – borgerskabets legetøj; kirkens advarsel til borgerskabet. En dag vil den gamle gartner udføre sit fornemste job: at luge haven for ukrudt. Dette er borgerskabets generende drøm og charmerende fremtidsudsig.

Jørgen-Richard Lund.

	Anders Bodelsen (Politiken)	Per Calum (Jyllands-Posten)	Frederik G. Jungersen (Berlingske Tidende)	Ib Lindberg	Poul Malmkjær	Ib Monty (Jyllands-Posten)	Jørgen Oldenburg	Peter Schepelern	Jørgen Stegelmann (Berlingske Tidende)
* Moderne tider (Chaplin)	★★★★	★★★	★★★★	★★★★	★★	★★★★			★★★★
* Sherlock Holmes, Junior (Keaton)	★★★★	★★★	★★★★	★★	★★★	★★★★	★★	★★★	★★★
Junior Bonner (Peckinpah)		★★★	★★★★	★★★★	★★	★★	★★	★★★	
Fellini Roma (Fellini)	★★★★		★★★★	★★★	★★	★	★★	★	★★★
Mig og Bogart (Ross)		★★★	★★	★★★	★★	★★★	★★	★★	★★★
* Rio Grande (Ford)		★★			★★	★★★			★★
* Buster som bokser (Keaton)	★★★	★★	★★	★★★	★★	★★	●	★	★★★★
* Mus og mænd (Milestone)	★★★	★★	★★★		★	★★		★★	★★
Salamanderen (Tanner)		★	★★★	●	★★		★★	★★	★★★
Ulzana's sidste kamp (Aldrich)			★★★				●	★★	★★
The Godfather (Coppola)	●	★★	★★	★	★★★	★★	★	★★	★★
Mænd i bur (Gries)		★	★			★★	★		★★
Drengen der druknede i chokoladesovsen (Stuart)	★★★		●			★★	●		
Fire uheldige helte (Yates)		★★	★	★	★	●		★	★★
Moto-Cross – hver søndag (Brown)	★★					●			
Smil mand (Schmidt)	★★		●						
Fri som en sommerfugl (Katselas)								★	
Katastrofe alarm (Scott)	★★	★	●			★		●	
Doktor Popaul (Chabrol)	★★★	●				●	●	●	●
Mordet på Trotsky (Losey)	★		●		★	●	●	●	★
Lucky Luke (Le Blanc)			●			●		●	★
Canterbury fortællingerne (Pasolini)		●	●				●	●	
Den natlige gæst (Winner)			●	●				●	

* = Repremiere